

med det tilsyn, der udøves af forsikringsrådet (lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed og bekendtgørelse nr. 195 af 18. juni 1955 om monopollovens anvendelse på forsikringselskaber), og at retningslinjerne, hvorefter loven i praksis skal finde anvendelse på det pågældende område, aftales imellem forsikringsrådet og monopoltilsynet efter forhandling med Assurandør-Societetet. Med henblik på fastsættelsen af retningslinjer som nævnt vil det som vejledning kunne anføres, at loven ikke tager sigte på at hindre sådanne præmieforhøjelser, der er begrundet i et rimeligt skøn over udviklingen i erstatningsudgifter og omkostninger, men at det er en forudsætning, at der ikke tilsigtes en indtjening, som går ud over, hvad der normalt vil være gældende for en effektiv virksomhed i den pågældende branche.

Udvalget kan tiltræde de af handelsministeren fremførte synspunkter.

På grundlag af modtagne henvendelser fra Dansk Tandlægeforening og Den almindelige danske Lægeforening har udvalget med ministeren drøftet, i hvilket omfang avancestoploven bør finde anvendelse på honorarer og ydelser, der udbetales i henhold til de overenskomster, som disse organisationer har indgået med sygekasserne, og som godkendes af socialministeriet.

Udvalget fremhæver, at løn- og arbejdsforhold er forudsat holdt uden for avancestoploven. I det omfang bestemmelserne i de nævnte overenskomster ikke kan anses for at være løn- og arbejdsforhold, er det udvalgets opfattelse, at loven må finde anvendelse, uanset at disse er kollektivt indgået og godkendt af socialministeriet.

Handelsministeren har givet udtryk for, at den i henhold til avancestoploven fremtidige regulering af sådanne honorarer og ydelser må forudsætte nærmere undersøgelser og forhandlinger, hvorunder man må søge at fastlægge, hvilke lønudgiftstigninger og huslejestigninger der vil kunne begrunde en forhøjelse af honorarerne m. v.

Udvalget har med ministeren været enig i, at de nærmere retningslinjer for, hvorledes honorarerne m. v. herudfra vil kunne fastsættes, og i øvrigt hvorledes loven i praksis skal anvendes på disse honorarer m. v., aftales imellem monopoltilsynet og socialministeriet efter forhandling med sygekasserne og lægernes og tandlægernes organisationer.

Det er af Industrirådet over for udvalget gjort gældende, at virksomhederne ventes at ville tilstræbe at rationalisere deres forskellige aktiviteter i den takt og rækkefølge, omkostningsudviklingen betinger, og at der derfor ikke nødvendigvis vil være nogen rationaliseringsgevinst, i det øjeblik en rationalisering iværksættes, men først senere, efterhånden som arbejdslønnen stiger yderligere.

Handelsministeren har i denne forbindelse henvist til, at det foreslåede nye stk. 4 til lovens § 1 skal forstås således, at gennem-